

det, nægtet et Medlem at forlange de Oplysninger, han begærede, naar de overhovedet vare til at skaffe. Man har altid stillet sig imødekommende til et saadant Ønske. Men hvad der skete i Finansudvalget ved denne Lejlighed, hvor et Medlem af Finansudvalget ved en kraftig Optraeden fik disse Aktstykker udleverede, var, at et enkelt Medlem forlangte Aktstykkerne udleverede, paa Stedet af Ministeren. Ministeren sagde: Nej, det kan jeg ikke. Aktstykkerne ere ogsaa Ministerens, og han har Brug for dem. Men da saa det enkelte Medlem protesterede, sagde Ministeren: Naa ja, saa tag dem, men jeg kan kun undvære dem en Dag, saa maa jeg have dem igen. Ministeren fik dem efter denne Dags Forløb. Han fandt sig altsaa i at udlevere dem, hellere end at nogen skulde klage. Ministeren har aldrig nægtet at udlevere til et Udvalg Aktstykker, som det lovmæssigt havde Krav paa. Men saadan refererede det ærede Medlem.

Saa kommer jeg til et Afsnit, som jeg synes har ikke saa lidt Interesse. Det ærede Medlem fra Ringsted berørte ogsaa den Magistratsbetænkning, der findes i Betænkningen Sp. 303 g. I en Udtalelse her fra Københavns Magistrat hedder det: „Stadslæge Hoff blev ansat i Kommunens Tjeneste den 1. Januar 1897 efter at have virket som Kredslæge i 10 Aar. Ved Afstemningen i Borgerrepræsentationen blev Magistratens Indstilling enstemmigt vedtaget. Magistraten har kun haft Grund til at være tilfreds med Valget. Hr. Hoff's Embedsvirksomhed har altid været præget af stor Interesse for de ham underlagte Opgaver, som han med Dygtighed og aldrig svigtende Energi har røgtet, ligesom han som Embedsmand har forstaaet at indordne sig under de Pligter, der paa hvilede ham som saadan.“ Det er en Erklæring, der absolut er i Hoff's Favør. For dem, som ville — ikke Hoff, men — Ministeren til Livs paa dette Grundlag, har det altsaa været om at gøre at svække denne Erklæring saa meget som muligt. Det ærede Medlem fra Ringsted, som for øvrigt ikke gik videre ind paa denne Sag, tillod sig dog at erklære denne Udtalelse for det rene bluff — jeg har noteret Udtrykket —, men det ærede Medlem for

Odense Amts 1ste Valgekreds gaar videre, og jeg synes, at hans Stilling her er overordentlig mærkelig. Han meddeler, hvorefter Justitsministeren i Virkeligheden har løbet om Hjørnet med alle Byens velvise Fædre.

Ministeren var mødt — forklarer det ærede Medlem — i Magistraten og havde bedt Herrerne der om en Attest for, at Stadslæge Hoff var i enhver Henseende en Mand, vi kunde være tjente med, en Mand, som der ingen Plet og Lyde var ved. Ministeren vilde have Svar i samme Møde og fik det. Han havde ikke levnet Magistraten Tid til at sætte sig ind i Sagen, han vilde have Erklæringen straks, og Magistraten maatte udstede den, han fik den naturligvis, da han vilde have den. Hvordan er det dog, det ærede Medlem fra Odense har behandlet Københavns Magistrat? Er det virkelig den Slags Folk, der sidder i Magistraten, at en Justitsminister eller en anden Mand i en høj Stilling kan løbe omkring med dem? Lade de sig virkelig aftvinge en Erklæring saadan som og saa hurtigt som Ministeren ønsker det, angaaende en Sag, der forelægges dem? Det er dog ikke sket saa meget hurtigt, thi det er baade mig og det ærede Medlem bekendt, at Magistratens Medlemmer maa have haft nogen Tid til at sætte sig ind i Sagens Akter, nemlig de Aktstykker, der findes i Bilag til Betænkningen under Betegnelsen I., altsaa en ret udførlig Række Oplysninger. Ikke desto mindre lod Magistraten sig altsaa forlede til at give en saadan Erklæring aldeles uoverlagt, en Erklæring, som ingenting sagde. Jeg læste den op før, og jeg synes, at det ærede Medlem fra Ringsted ikke havde nogen Grund til at sige, at den var bluff. Han maa indrømme, at det i Virkeligheden er en udmærket Erklæring, der er holdt i en Form, som enhver Myndighed vilde give den. Den var uden Forbehold. Men i Københavns Magistrat sidder Overpræsident Jonquières, han er dog ikke en ubetydelig Mand, og der sidder Borgmestrene Jensen, Marstrand, Lehmann og Dybdal. Det ærede Medlem mener neppe, det er Mænd, som man saaledes løber om Hjørnet med, Mænd, som man kan ignorere, og om hvem man kan sige, at de vidste ikke, hvad de gjorde. Der sidder